

Nieznani, Wia

Słowa: Dariusz ("Macoch") Raczycki

Muzyka: zespół

Wyplłynęliśmy spokojnie była lekka mgła
Nikt nie wiedział, że za nami wielka burza szła
I dopadła nas zniecka waląc z całych sił
Bosman tylko w morze patrzył i ze strachu pił.

Ref.: Ale wiało - sztormu nadszedł czas,
Ale wiało - mocno brało nas.

Wiało - śmierć zajrzała w oczy nam,

Wiało - staniemy dziś u Hilo bram.

Położyło nas na burtę, z ręki wypadł ster,
Bom przeleciał nad głowami dając głuchy jęk.
Żagle całe w szwach trzeszczały, a maszt wygiął się,
Wszyscy już wiedzieli, że znajdziemy się na dnie.

Ref.: Ale wiało - sztormu nadszedł czas,
Ale wiało - mocno brało nas.

Wiało - śmierć zajrzała w oczy nam,

Wiało - staniemy dziś u Hilo bram.

Kubryk cały złany wodą, w zęzie obiad jest,
Kuk garnkami dostał w głowę i fest boi się.
Każdy biega po pokładzie klarując okręt nasz,
Kilku zwiało już za burtę, zaraz trzaśnie maszt.

Ref.: Ale wiało - sztormu nadszedł czas,
Ale wiało - mocno brało nas.

Wiało - śmierć zajrzała w oczy nam,

Wiało - staniemy dziś u Hilo bram.

Neptun chyba wkurzył się, falami zalał nas,
Trzaskał ostro piorunami, złowieszczy dając blask.
Już kostucha z ostrą kosą ręce zacierała,
Ale łajba nasza stara zatopić się nie dała.

Ref.: Ale wiało - sztormu nadszedł czas,
Ale wiało - mocno brało nas.

Wiało - śmierć zajrzała w oczy nam,

Wiało - staniemy dziś u Hilo bram.

Rzucało nas godzinami w górę oraz w dół,
Ale w końcu przyszło morze równe tak jak stół.
Dociągnęliśmy do lądu cudem, bo bez szmat.
Do dziś budzę się ze snu i złe wspomnienia mam.

Ref.: Ale wiało - sztormu nadszedł czas,
Ale wiało - mocno brało nas.

Wiało - śmierć zajrzała w oczy nam,

Wiało - staniemy dziś u Hilo bram.